Hugo <de Prato Florido>: Sermones dominicales super evangelia et epistolas per totum annum
[Straßburg: Georg <Husner>], [ca. 1478] Seite 705

disputatōe nō dꝫ allegare dicta vł facta hominū damnatoꝝ·Cō
tra qđ dicͭ au· ꝙ si quid fidei nostre dixerūt accōmodū accipiēdū ē
ab eis·tanq̃ꝫ ab indignis possessoribꝫ sicut q̄ carpit rosam ꝛ dimit
tit spinā·Qđ si veꝝ esset nequaq̃ꝫ christus villicū iniq̄tatis adduce
ret in exemplū ¶Tercius ē ꝙ deus amicis suis bn̄facit in h mun
do ꝛ in alio et q̄ sunt h diuites erūt diuites in celo·ꝛ q̄ hic sunt pau
pes erūt paupes in futuro·Qđ si veꝝ esset nequaq̃ꝫ christus dice-
ret diuitibꝫ vt facerēt sibi paupes amicos· qꝛ ipsi sunt heredes re-
gni·Cōtra h tria est pn̄s euāgeliū·In q̄ duo pncipaliter ꝯtinent·
Primo em̄ pabola qdā ad ꝓpositū de diuite quodaꝫ·ꝛ eius villico
enarrat ibi·Hō quidā erat diues q̄ hēbat villicū· Scđo pabola ad
ꝓpositū adaptat·ibi·Et ego dico vo·fa·vo·a·de mā·iniq̄·Circa pa-
bolā q̄nqꝫ ponunt Primū est apud dn̄m villici diffamatō·ibi·Hō
quidā erat di·q̄ ha·vil·ꝛ h diffa·ē apđ il·q̄si dissi·bona ipius·Scđm
est a dn̄o villici citatō·ibi·Et vocauit il·ꝛ ait il·qđ h au·de te red·
rōnē vil·tue·Terciū ē villici callida cogitatō·ibi·Quid faciā qꝛ do·
mi·au·a me vil·fo·nō valeo·mēdicare eru·Quartū ē villici accelera
ta executō·ibi·Cōuocatis itaqꝫ sin·de·d·sui·dixit pmo ꝛc·Quintū
est a dn̄o suo villici ꝯmendatō ibi·Et lau·do·vil·iniq̄·eo ꝙ pru·egi
qꝛ fi·se·huius pru·fi·lu·in ge·sua sunt ¶Primo g° ponit villici diffa
matō cū dr Hō quidaꝫ erat di·ꝛc Hō iste filius dei est q̄ est diues
omnibꝫ bonis qꝛ cū ipe sit ipa beatitudo ioh·xvii·hec ē vita eterna
et beatitudo scḋm boetiū sit status omniū bonoꝝ aggregatōne pfe
ctus·liquet ipm esse omnibꝫ bonis plenū q̄ fact⁹ ē hō vt nob om-
nia bona sua daret Ro·viii·Pro nob omnibꝫ tra·illū scꝫ filium quo
n̄ etiam cū il·omnia nob dona·Profecto qui nob seipm dedit om-
nia nob dedit Quicqđ g° hēm⁹ siue in bonis nāe siue in bonis for-
tune siue in bonis gratie siue glorie totū ab eo tenemus tanq̃ꝫ mi-
les tenet feudū a rege/imo plus tanq̃ꝫ villicus a dn̄o q̄ nō hꝫ in bo
nis dn̄i sui nisi solā dispensatōꝫ Villicus sic dicit glosa ꝓpe ē ville cu-
stos·yconomus aūt ē dispensator reꝝ ꝛ bonoꝝ dn̄i Hic aūt villi-
cus accipit generaliter ꝓ dispensatore Villicus g° iste est hō cui de
us omnia bona dedit tanq̃ꝫ dispēsatori suo Math·xxv· Hō q̄dā pe
gre ꝓfi·vo·ser·su·ꝛ tra·il·bo·s·ꝛ vni de·q̄n·ta·al·vo d·al·vo vnū·uni
cuiqꝫ scḋm ꝓpam vtutē qꝛ nō omnia omnibꝫ dedit h alicui plus ali-
cui minus Hic aūt villicus diffamat tripliciter Primo apud deū
p angelos q̄ nobiscū morant ꝛ referunt facta nr̄a corā deo·Tho·
xii·Cū orares cū lacrimis ꝛ se·mor·obtuli orōnē tuā corā deo Et
sir refert mala nr̄a Tal diffamat p euidētiā fcti qꝛ fctā nr̄a mala ꝛ
bō ascēdūt corā dō·Gen·xv·Clamor sodomoꝝ ꝛ go·venit ad me·

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-479/0704
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG